

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.332 van 3 november 1997
in de zaak A. 76.097/IX-711.**

In zake : Roger LENAERTS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamen-
werking,
die woonplaats kiest bij
Advocaten C. DE WOLF en Th. STIEVENARD,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Tervurenlaan 268 A.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Roger LENAERTS
op 22 oktober 1997 heeft ingediend om de schorsing van
de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijk-
heid te vorderen van het ministerieel besluit van
20 oktober 1997, genomen door de Staatssecretaris voor
Ontwikkelingssamenwerking, waarbij verzoeker met ingang
van 21 oktober 1997 tijdelijk wordt geschorst in het
belang van de dienst;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 1997
waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober
1997 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaten C. DE WOLF en Th. STIEVENARD, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is directeur-generaal bij het Algemeen Bestuur voor Ontwikkelingssamenwerking (A.B.O.S.).

1.2. Op 16 oktober 1997 wordt hij in een brief, die hem per drager wordt bezorgd, door de Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking opgeroepen om de dag nadien voor hem te verschijnen.

Die verschijning heeft volgens die brief tot doel verzoeker in de gelegenheid te stellen uitleg te geven over aanwijzingen van mogelijks door verzoeker begane onregelmatigheden in verband met een contract dat is gesloten tussen de vennootschap CMI en Malawi Railways, alsmede over de weerslag hiervan op de dienst.

In die brief wordt verzoeker meegedeeld dat de feiten, gelet op hun weerslag op de werking van het

ABOS, aanleiding zouden kunnen geven tot het nemen van een bewarende maatregel, met name een schorsing in het belang van de dienst.

1.3. Verzoeker meldt zich op 17 oktober 1997 te 14 uur 30 aan op het kabinet van de staatssecretaris, vergezeld van een medewerker van zijn gebruikelijke raadsman, die zichzelf op dat uur niet beschikbaar kon maken.

1.4. De staatssecretaris leest dan een toelichtende nota voor. In die nota wordt vooreerst kort gewezen op de door de parlementaire opvolgingscommissie ABOS vastgestelde dysfuncties van dat bestuur, waarvoor verzoeker volgens de nota mede verantwoordelijk zou zijn. Vervolgens wordt in de nota ingegaan op het MALAWI-dossier. Gesteld wordt dat uit een tussentijds verslag van het Hoog Comité van Toezicht blijkt dat er een vermoeden bestaat dat verzoeker zijn functies heeft gebruikt om in dat dossier tussen te komen voor economische belangen en winstbejag, maar dat anderzijds blijkt dat verder onderzoek nodig is. De nota somt dan een reeks feiten op die dat vermoeden zouden staven. De nota besluit dat de staatssecretaris zich genoodzaakt voelt om, louter ten bewarende titel, maatregelen in overweging te nemen die kunnen leiden tot een schorsing in het belang van de dienst.

1.5. Na de voorlezing van de nota vraagt de raadsman van verzoeker om een kort uitstel ten einde de precieze inhoud van de feiten te kunnen nagaan en het dossier te kunnen raadplegen. De raadsman wijst verder op de verjaring van de feiten, maakt voorbehoud met betrekking tot de oproeping zelf, betoogt dat de juiste aard van de maatregel allerm minst duidelijk is en maakt gewag van onduidelijkheden en contradicties in het

dossier die maken dat tijd moet worden gegeven om daarop te repliceren.

1.6. De staatssecretaris overhandigt verzoeker daarop de tekst van de toelichtende nota en roept verzoeker opnieuw op voor maandag 20 oktober 1997 te 9 uur 30. Verzoeker overhandigt dan een nota aan de staatssecretaris waarin hij voorbehoud maakt omtrent het inzetten van een procedure tot schorsing in het belang van de dienst, waarin hij verder bezwaren uit tegen de gevolgde procedure en wijst op de naar zijn mening onzorgvuldige berichtgeving over de zaak in de pers.

1.7. Op maandagochtend 20 oktober 1997 verschijnt verzoeker - ditmaal zonder raadsman - opnieuw voor de staatssecretaris, die nogmaals een toelichtende nota voorleest. De staatssecretaris beklemtoont hierin opnieuw dat de voorgenomen schorsingsmaatregel een ordemaatregel is in het belang van de dienst, en geen tuchtmaatregel. Hij vraagt verzoeker opnieuw zijn standpunt te laten kennen met betrekking tot de op hem rustende verdenkingen en over de desorganisatie van de dienst die hieruit zou voortvloeien. De staatssecretaris beklemtoont verder dat de schorsingsprocedure wordt gerechtvaardigd door het tussentijds onderzoeksverslag van het Hoog Comité voor toezicht en legt vervolgens uit waarom zijns inziens een schorsing in het belang van de dienst noodzakelijk is.

1.8. Tijdens datzelfde onderhoud overhandigt verzoeker een nota met antwoord op de hem op 17 oktober 1997 overhandigde toelichtende nota. Hierin antwoordt hij uitgebreid op de stelling dat hij medeverantwoordelijk is voor de dysfuncties in het ABOS, alsmede op de verdenkingen die op hem rusten binnen het raam van het MALAWI-dossier.

1.9. Diezelfde dag nog neemt de staatssecretaris dan de bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de derde voorwaarde in de eerste plaats aanvoert dat zijn reputatie en goede naam door het bestreden besluit ten onrechte in het gedrang worden gebracht;

2.1.2. Overwegende dat een preventieve schorsing in het belang van de dienst geen tuchtstraf is maar een voorlopige maatregel van inwendige orde, die bewarend van aard is en uitsluitend wordt genomen in het belang van de dienst; dat het opleggen van die maatregel geen enkel oordeel inhoudt met betrekking tot het al dan niet bewezen zijn van de ten laste gelegde tuchtfeiten en bijgevolg het vermoeden van onschuld volkomen intact laat; dat zulks overigens uitdrukkelijk wordt gesteld in de aan verzoeker overhandigde oproepingsbrief van 16 oktober 1997, en in de door de staatssecretaris tijdens de hoorzittingen van 17 en 20 oktober 1997 voorgelezen toelichtende nota's; dat de beslissing van preventieve schorsing, gelet op de zojuist beschreven

aard, op zich geen aantasting inhoudt van de reputatie en de goede naam van verzoeker;

2.2.1. Overwegende dat het nadeel dat een preventieve schorsing veroorzaakt, in beginsel geen nadeel is dat niet naar behoren door een vernietigingsarrest kan worden hersteld; dat verzoeker evenwel ter ondersteuning van zijn betoog dat aan de derde voorwaarde is voldaan, aanvoert dat de media een onjuiste voorstelling van zaken geven, dat het publiek de juiste aard van de genomen maatregel in de regel onjuist inschat door geen onderscheid te maken tussen een tuchtmaatregel en een preventieve schorsing, en tot slot dat hij zich niet heeft kunnen verweren waardoor "de in de oproepingsbrief geformuleerde insinuaties zonder tegenspraak verspreid worden als (halve) waarheden";

2.2.2. Overwegende dat naar luid van artikel 17, § 2, van de voornoemde gecoördineerde wetten, wil aan de tweede daarin genoemde schorsingsvoorwaarde zijn voldaan, vereist is dat de "onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat het ingeroepen risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf; dat er bijgevolg een causaal verband tussen de bestreden beslissing en het aangevoerde risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet bestaan; dat de schorsing bovendien moet kunnen verhelpen aan dat nadeel of de realisatie ervan moet kunnen verhinderen;

2.2.3. Overwegende dat het nadeel dat voortvloeit uit een eventuele verkeerde berichtgeving door de media of uit een eventuele verkeerde inschatting door het publiek van de bestreden maatregel, geen nadeel is dat voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden

beslissing zelf; dat uit het gegeven dat het recht van antwoord niet bij machte zou zijn het nadeel veroorzaakt door de berichtgeving in de pers weg te nemen, bijgevolg niet kan worden afgeleid dat er een risico op moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten aanwezig is;

2.2.4. Overwegende dat het nadeel afgeleid uit een vermeende schending van de rechten van de verdediging een nadeel is dat voortvloeit uit de totstandkoming van de bestreden beslissing en niet uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf zoals vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten; dat verzoeker overigens voorbijgaat aan de in overweging 2.1.2. geschetste aard van de preventieve schorsing, die geen oordeel inhoudt over het al dan niet bewezen zijn van de feiten of over de schuld van betrokkene;

2.2.5. Overwegende dat het voorts een vaststaand gegeven is dat het Hoog Comité van Toezicht ten aanzien van verzoeker een onderzoek verricht en dat er tevens een opsporingsonderzoek jegens hem loopt; dat zulks onvermijdelijk aanleiding geeft tot commentaren en allerlei speculaties die nadien eventueel ongegrond kunnen blijken; dat dit nadeel evenwel niet voortkomt uit de bestreden beslissing en enkel kan worden weggenomen door beslissingen, genomen door de bevoegde strafgerechten, van buitenvervolginstelling of van vrijspraak, of door een beslissing tot seponering door het openbaar ministerie;

2.3. Overwegende dat niet voldaan is aan één van de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de vordering tot schorsing moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie november 1900 zevenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

G. BAETEMAN.